

U S N E S E N Í

Okresní soud ve Strakonících rozhodnul soudkyně JUDr. Marií Rychtářovou v exekuční věci oprávněného **JET Money s.r.o.**, se sídlem v Olomouci, Hněvotínská 241/52, IČO 25858246, zastoupeného Mgr. Jiřím Kňávou, advokátem v Olomouci, Sokolská 536/22, proti povinnému [REDAKCE] nar. [REDAKCE] bytem v [REDAKCE] zastoupeného Mgr. Petrem Němcem, advokátem v Praze 4, Mendíků 1396/9, pro 109.014 Kč s příslušenstvím, o návrhu povinného na zastavení exekuce, t a k t o:

Návrh povinného na zastavení exekuce, jejímž vedením byl č. j. 15 EXE 864/2016-19 dne 23.05.2016 pověřen soudní exekutor JUDr. Dalimil Mika LL.M., Exekutorský úřad Klatovy, **se z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í:

Pověřením vydaným Okresním soudem ve Strakonících jakožto soudem exekučním dne 23.05.2016 pod č. j. 15 EXE 864/2016-19 byl vedením exekuce na majetek povinného pro pohledávku oprávněného ve výši 109.014 Kč s příslušenstvím pověřen soudní exekutor JUDr. Dalimil Mika LL.M, se sídlem v Klatovech, Za Beránkem 836, a to na základě exekučního titulu, kterým je rozhodčí nález vydaný rozhodcem JUDr. Petrem Jansou dne 02.12.2015 pod č. j. 2758/2015.

V průběhu provádění exekuce navrhl povinný její zastavení z důvodu, že exekuce je vedena protiprávně, neboť ačkoli určení rozhodce netrpí ústavněprávním deficitem, smlouva o úvěru je neplatná pro rozpor s dobrými mravy. Je-li úvěrová smlouva absolutně neplatná, je neplatná i vtělená rozhodčí doložka. Navíc rozhodčí smlouva je adhezního charakteru, formulovala ji výhradně oprávněná a povinný neměl možnost určit osobu rozhodce. Rozhodčí doložka je netransparentní a neplatná, protože volba rozhodců nebyla individuálně projednaná. Povinný zároveň uvádí, že poplatek za půjčení jistiny 42.000 Kč činí 28.980 Kč, když celková jím splatná částka měla být 70.980 Kč. Úroková sazba tedy překročila 101 % ročně a RPSN 166,07 %. Také smluvní pokuta ve výši 0,2 % denně za každý den prodlení s úhradou dlužné částky se přičítá dobrým mravům. Z těchto důvodů by oprávněné (v postavení věřitele) neměla být poskytována soudní ochrana, a to ani v exekučním řízení, neboť ochrana takto nabytých práv stojí zcela mimo účel civilního procesu, resp. mimo základní hodnotový rámec práva jako normativního systému. Povinný v postavení spotřebitele neměl žádnou možnost v procesu uzavírání rozhodčí smlouvy či doložky podílet se určitým způsobem na tvorbě jejího obsahu, neboť celá smluvní situace je postavena kategoricky na závěru,

že je zde pro spotřebitele - pokud chce dosáhnout poskytnutí určité půjčky, respektive úvěru - pouze jediná možnost, a to zcela a bezvýhradně akceptovat návrh na uzavření rozhodčí smlouvy (doložky) učiněný podnikatelem, tedy včetně podnikatelem určeného rozhodce, pak nelze mít za to, že za takové situace byly naplněny podmínky pro ochranu spotřebitele coby slabší smluvní strany. Co do důsledku by se tak jednalo o stav obdobný formulářovým smlouvám. Soudy v těchto situacích proto musejí pečlivě posuzovat, zda takové rozhodčí doložky nejsou neplatné pro jednání příčící se dobrým mravům. Povinný uzavírá, že rozhodčí smlouva je neplatná, protože je přímo navázaná na smlouvu o úvěru, tvoří spolu účelový konstrukt zajišťující nemravné obohacení oprávnění a rozhodce tedy neměl vůbec pravomoc spory rozhodovat, proto je rozhodčí nález neplatný (nicotný) a jsou dány důvody pro zastavení exekuce pro neexistenci pravomocného a vykonatelného exekučního titulu.

Oprávněný s návrhem povinného nesouhlasil. Oponoval, že exekuční soud není oprávněn přezkoumávat věcnou správnost vykonávaného rozhodnutí, je jím vázán a musí z něj vycházet. Exekuční řízení je totiž určeno jen pro faktický výkon rozhodnutí, nejedná se o autoritativní nalézání práva, není řízení přezkumným. Exekučnímu soudu nepřísluší přezkoumávat, zda smlouva o spotřebitelském úvěru, resp. rozhodčí smlouva, neobsahuje ujednání, které by způsobilo významnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran v neprospěch spotřebitele. Rozhodčí nález byl sjednán ve věci, v níž je možné uzavřít rozhodčí smlouvu. Smluvní strany si sjednaly přímé určení konkrétního rozhodce. Rozhodčí smlouva obsahuje pak veškeré náležitosti, které právní řád vyžaduje. Povinný měl možnost obrany v rámci rozhodčího řízení, mohl se k předmětu sporu vyjádřit, tohoto však nevyužil. Ze všech uvedených důvodů oprávněný navrhl, aby návrh povinného na zastavení exekuce byl jakožto nedůvodný zamítnutý.

Vzhledem k tomu, že oprávněný se zastavením exekuce nesouhlasil, exekutor návrhu povinného nevyhověl a postoupil ho k rozhodnutí soudu.

Podle § 52 odst. 1 exekučního řádu nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“).

Podle § 55 exekučního řádu může povinný podat návrh na zastavení exekuce do 15 dnů ode dne, kdy se dozvěděl o důvodu zastavení exekuce. Návrh na zastavení exekuce se podává u exekutora, který vede exekuci. Podá-li účastník návrh na zastavení exekuce, exekutor do 15 dnů od doručení návrhu vyzve další účastníky exekuce, aby se vyjádřili, zda s návrhem souhlasí, a aby se v případě, kdy nesouhlasí s tvrzeními obsaženými v návrhu na zastavení, vyjádřili k návrhu a předložili listiny k prokázání svých tvrzení. Jestliže všichni účastníci se zastavením exekuce souhlasí, exekutor vyhově návrhu na zastavení exekuce do 30 dnů od marného uplynutí lhůty k vyjádření nebo od doručení souhlasného vyjádření, nastalo-li dříve. Nevyhoví-li exekutor návrhu na zastavení exekuce, postoupí jej společně s exekučním spisem v uvedené lhůtě k rozhodnutí exekučnímu soudu.

Předně soud uvádí, že soudní praxe už se ustálila v názoru, že lhůta 15 dnů stanovená pro povinného v § 55 odst. 1 exekučního řádu je svou povahou pořádková, nikoli propadná,

rozhodující je existence důvodů zastavení exekuce, proto se soud zaměřil na věcné námitky povinného a zachováním lhůty k návrhu se nezabýval.

Exekuční soud předně uvádí, že Nejvyšší soud ČR ve svém rozhodnutí ze dne 10.07.2013 uvedeném pod sp. zn. 31 Cdo 958/2012 dovozuje možnost soudního přezkumu vykonatelnosti exekučního titulu v podobě rozhodčího nálezu v průběhu exekučního řízení.

Dále pak exekuční soud uvádí, že oprávněný byl vyzván k předložení rozhodčí smlouvy ještě před tím, než exekuční soud soudního exekutora k provedení exekuce prověřil. Rozhodčí smlouva byla oprávněným řádně předložena, exekučním soudem pak bylo shledáno, že její znění je v souladu s judikaturou týkající se náležitostí rozhodčích smluv.

Z rozhodčího nálezu rozhodce JUDr. Petra Jansy ze dne 02.12.2015 sp. zn. 2758/2015 má soud za prokázané, že rozhodčí nález nabyl právní moci dne 06.01.2016. Z rozhodčího spisu sp. zn. 2758/2015 má soud za prokázané, že povinný byl rozhodcem vyzván, aby se k žalobnímu návrhu a k otázce pravomoci rozhodce věc rozhodovat vyjádřil. Povinný ve svém vyjádření ze dne 08.11.2015 pouze uvedl, že dluh přestal splácet, protože ztratil zaměstnání. Uvedl, že protože je ve špatné finanční situaci, považuje penále za přemrštěné. Shora uvedený rozhodčí nález povinný osobně převzal dne 03.11.2015, opravného prostředku nevyužil. Ze smlouvy o úvěru č. 42014-1297 ze dne 25.03.2014 má soud za prokázané, že oprávněný poskytl povinnému bezúčelný hotovostní spotřebitelský úvěr ve výši 42.000 Kč s celkovými náklady 28.980 Kč. Smluvní strany dále dne 25.03.2014 uzavřely rozhodčí smlouvu, která plně odkazuje na uzavřenou úvěrovou smlouvu. Součástí rozhodčí smlouvy pak je způsob určení rozhodce, kdy primárně je určen JUDr. Petr Jansa, zapsaný s Ministerstvem spravedlnosti vedeném seznamu rozhodců, kteří mohou být určení rozhodčí doložkou pro rozhodování sporů ze spotřebitelských smluv. Pro případ nemožnosti jsou jakožto další rozhodci jmenovitě určení Mgr. Pavel Fryšák a Mgr. Michal Navrátil

Na základě provedeného dokazování má tak soud zjištěný skutkový stav, že dne 25.03.2014 uzavřel oprávněný s povinným smlouvu o úvěru a rozhodčí smlouvu, ve které se dohodli na rozhodcích a způsobu jejich výběru pro daný spor. Povinný neměl možnost výběr rozhodců ani zásady rozhodčího řízení jakkoliv ovlivnit. K osobě rozhodce se však povinný ani k výzvě zvoleného rozhodce nevyjádřil.

Tvrdí-li povinný, že rozhodčí doložka je netransparentní a neplatná, neboť je to pouze oprávněná, která může vybrat rozhodce, pak soud uvádí, že Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí ze dne 01.09.2016 sp. zn. 20 Cdo 2927/2016, dospěl k závěru, že rozhodčí smlouva, jíž se strany dohodly, že majetkový spor rozhodne jeden z více jednoznačně určených rozhodců s tím, že výběr jednoho z nich je na straně, která podává rozhodčí žalobu, je bez ohledu na to, že nebyla sjednána individuálně, platným právním úkonem; nejde o ujednání, které by mělo povahu nepřiměřené a zneužívající klausule. Rozhodčí smlouva tedy není neplatným právním jednáním. Nemá-li spotřebitel žádnou možnost v procesu uzavírání rozhodčí smlouvy či doložky podílet se určitým způsobem na tvorbě jejího obsahu, neboť celá smluvní situace je postavena

kategoricky na závěru, že je zde pro spotřebitele - pokud chce dosáhnout poskytnutí určité půjčky, respektive úvěru - pouze jediná možnost, a to zcela a bezvýhradně akceptovat návrh na uzavření rozhodčí smlouvy (doložky) učiněný podnikatelem, tedy včetně podnikatelem určeného rozhodce, pak nelze mít za to, že za takové situace byly naplněny podmínky pro ochranu spotřebitele coby slabší smluvní strany (srov. rozhodnutí Nejvyšší soud ČR ze dne 16.07.2014 sp. zn. 26 Cdo 3631/2015).

Soud proto dále posuzoval, zda rozhodčí doložka není neplatná pro jednání příčíci se dobrým mravům. Je tedy jednoznačné, že aby soud dospěl k závěru, že rozhodčí smlouva je v rozporu s dobrými mravy, nestačí pouze ta skutečnost, že povinný neměl možnost ovlivnit osoby rozhodců, ale musí zde být i další skutečnosti, které tento závěr podpoří (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 26 Cdo 3631/2015, sp. zn. 26 Cdo 3631/2015, sp. zn. 30 Cdo 2401/2014). Žádné takové okolnosti povinný netvrdil ani neprokázal a soud je v daném případě nespaturuje. Konečně z vyžádaného rozhodčího spisu v rozhodčím řízení nebyly zjištěny žádné konkrétní nedostatky, rozhodčí smlouva tedy byla platným právním ujednáním a nebyl v ní shledán nedostatek pravomoci konkrétního rozhodce.

Povinný taktéž poukázal na to, že samotná úvěrová smlouva je dle jeho názoru neplatná s odůvodněním, že poplatek za půjčení jistiny 42.000 Kč činí 28.980 Kč, když celková jím splatná částka měla být 70.980 Kč. Úroková sazba tedy překročila 101 % ročně a RPSN 166,07 %. Taktéž smluvní pokuta ve výši 0,2 % denně za každý den prodlení s úhradou dlužné částky se příčí dobrým mravům. Exekuční soud k tomuto uvádí, že stávající judikatura stojí na zásadě, že exekuční řízení je ovládáno zásadou, podle níž exekuční soud není oprávněn přezkoumávat věcnou správnost exekučního titulu, nepřihlíží ani k vadám nalézacího řízení (srov. usnesení Nejvyššího soudu uveřejněné pod č. 4/2000 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, usnesení ze dne 25.04.2012 sp. zn. 20 Cdo 505/2012). Také Ústavní soud v souvislosti s řešením otázky nedostatku pravomoci rozhodce v exekučním řízení uzavřel, že rozhodčí náleze nemůže být přezkoumáván z hlediska jeho věcné správnosti, neboť exekuční řízení je ze své podstaty určeno pouze pro faktický výkon rozhodnutí, nikoliv pro autoritativní nalézání práva. Stejně tak to není řízení přezkumné (srov. náleze Ústavního soudu ze dne 17.01.2012 sp. zn. I. ÚS 871/11, bod IV. nebo náleze z 03.04.2012 sp. zn. IV. ÚS 2735/11 nebo rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 30.09.2014 sp. zn. 30.09.2014 sp. zn. 30 Cdo 3712/2012).

Exekuční soud tedy uzavírá, že s požadovaným věcným přezkumem exekučního titulu, jehož se domáhá povinný, nesouhlasí, a podle jeho názoru nemůže být věcný přezkum exekučního titulu, jímž je rozhodčí náleze, vést k závěru o zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř. Uvedený rozhodčí náleze, jakkoli může být zpochybňován jeho závěr, nepřestává být exekučním titulem a nemůže být proto ani v tomto konkrétním případě hodnocen jako jiný důvod, který by měl vyústit až k zastavení exekuce. S ohledem na shora uvedené byl proto návrh povinného a zastavení exekuce jako nedůvodný zamítnut.

O náhradě nákladů řízení o zastavení exekuce soud nerozhodoval, když o těchto rozhodne pověřený soudní exekutor.

Pro úplnost soud uvádí, že v omluvě z jednání zástupce povinného ze dne 05.05.2017 je navrhováno, aby až do právní moci usnesení o zastavení exekuce byla exekuce odložena. O odkladu exekuce až do pravomocného skončení řízení o návrhu povinného na zastavení exekuce bylo již rozhodnuto usnesením Okresního soudu ve Strakonících ze dne 09.03.2017 č. j. 15 EXE 864/2016-37, které nabylo právní moci dne 28.03.2017.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu ve Strakonících.

Ve Strakonících dne 10. května 2017

Za správnost vyhotovení:
Jana Preslová

JUDr. Marie Rychtářová v. r.
samosoudkyně

U s n e s e n í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Strouhy a soudců JUDr. Zdeňky Sedlákové a JUDr. Bohuslava Petra, Ph.D. v exekuční věci oprávněné **JET Money s.r.o.**, IČO 25858246, se sídlem v Olomouci, Hněvotínská 241/52, zastoupené Mgr. Jirím Kňávou, advokátem se sídlem v Olomouci, Sokolská 536/22, proti povinnému [REDAKCE] nar. [REDAKCE] bytem, [REDAKCE] zastoupeného Mgr. Petrem Němcem, advokátem se sídlem v Praze 4, Mendíků 1396/9, **pro vymožení částky 109.014 Kč s příslušenstvím, o zastavení exekuce**, o odvolání povinného proti usnesení Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 10.5.2017, č.j. 15 EXE 864/2016-45, **t a k t o**:

Usnesení okresního soudu **se p o t v r z u j e**.

O d ů v o d n ě n í:

Napadeným usnesením okresní soud zamítl návrh povinného na zastavení exekuce, s tím, že neshledal důvodnou jeho argumentaci, že exekuční titul, kterým je rozhodčí nález vydaný rozhodcem JUDr. Petrem Jansou je nevykonatelný, když ten neměl pravomoc rozhodčí nález vydat, neboť rozhodčí smlouva, která ji měla založit je neplatná. Okresní soud dospěl k závěru, že rozhodčí smlouva byla uzavřena v souladu se zákonem č. 216/1994 Sb. (dále jen zákon o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů), když mezi účastníky byla platně uzavřena rozhodčí smlouva, která založila pravomoc rozhodnout spor JUDr. Petru Jansovi, rozhodci zapsanému v seznamu Ministerstva spravedlnosti ČR. Pokud povinný poukazoval na skutečnost, že rozhodčí smlouva byla uzavřena jako navazující resp. součást smlouvy o úvěru, která byla mezi účastníky uzavřena a tato smlouva je neplatná, neboť vzhledem k rozsahu plnění, které na sebe povinný převzal jako spotřebitel, se příčí dobrým mravům, okresní soud uzavřel, že mu jako soudu exekučnímu nepřísluší posuzovat její platnost a tedy věcně přezkoumávat exekuční titul.

Proti citovanému usnesení se odvolává povinný s tím, že okresní soud věc právně posoudil chybně. Argumentuje tím, že nepřipuštěním možnosti přezkoumat exekuční titul v dané věci je poskytována ochrana zjevné nespravedlnosti, ke které ve věci došlo, když úvěrová smlouva uzavřená mezi účastníky je absolutně neplatná. Zjevnou nespravedlnost, která dopadla na povinného, tento spatřuje ve skutečnosti, že výše úroků, ale i sankcí a smluvní pokuty je nepřiměřeně vysoká, když smluvní pokuta byla sjednána ve výši 0,2% denně za každý den prodlení s úhradou dlužné částky, úroková sazba představuje 101,96 % a RPSN 166,07 %. Poplatek za poskytnutí půjčky představoval 28.980 Kč, když jistina je stanovena částkou 70.980 Kč, kterou měl povinný splácet, ovšem reálně získal půjčku pouze ve výši 42.000 Kč. V tomto směru odkazuje na judikaturu zejména Ústavního soudu ČR. Pokud jde o samotnou dozorčí doložku tak tu považuje za technicky vtělenou do smlouvy o úvěru a to dává prostor k možnosti tuto smlouvu přezkoumat. Samotná rozhodčí doložka a volba rozhodců nebyla individuálně projednána a ujednáním rozhodčí doložky spočívající

v tom, že jejím uzavřením je vyloučena pravomoc obecných soudů z rozhodování sporu mezi účastníky považuje za zakázané ujednání ve smyslu § 1813 o.z. Určení rozhodce nebylo individuálně sjednáno, nýbrž nastaveno oprávněnou.

Oprávněná ve svém vyjádření k podanému odvolání navrhla usnesení Okresního soudu jako věcně správné potvrdit, když rozhodčí smlouvu považuje za platně uzavřenou, neboť smluvní strany zvolily přímé určení jednoho konkrétního rozhodce, který spor rozhodoval. Exekuční řízení slouží pouze pro faktický výkon rozhodnutí a nikoliv pro autoritativní nalézání práva a z toho důvodu nevidí prostor k tomu, aby v jeho rámci docházelo k přezkumu exekučního titulu.

Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 o.s.ř.) po přezkoumání podaného odvolání z pohledu § 201, § 202 a § 204 o.s.ř. konstatuje, že jde o odvolání podané osobou oprávněnou, přípustné a včasné.

Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení a řízení, které předcházelo jeho vydání podle § 212a odst. 1, 3 a 5 o.s.ř. a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

V posuzované věci Okresní soud ve Strakonicih dne 23.5.2016, č.j. 15 EXE 864/2016-19, pověřil vedením exekuce podle vykonatelného exekučního titulu, rozhodčího nálezu, který vydal JUDr. Petr Jansa ze dne 2.12.2015, č.j. 2758/2015, soudního exekutora JUDr. Dalimila Miku, LL.M. Rozhodčí nález byl vydán v rozhodčím řízení zahájeném dne 6.6.2016, když mezi účastníky byla uzavřena dne 25.3.2014 smlouva o úvěru, na základě které oprávněná povinnému poskytla finanční prostředky, který se je zavázal za podmínek tam stanovených vrátit a dne 25.3.2014 byla mezi účastníky uzavřena rozhodčí smlouva, dle které veškeré majetkové spory, které by v budoucnu vznikly z uvedené úvěrové smlouvy budou řešit v rozhodčím řízení. Jediným rozhodcem byl určen JUDr. Petr Jansa, zapsaný v seznamu rozhodců vedeném Ministerstvem spravedlnosti ČR pod č. 174, a pro případ, že ten se vzdá funkce rozhodce nebo nebude moci činnost rozhodce vykonávat, smluvní strany určují náhradním rozhodcem Mgr. Pavla Fryšáka, a pro případ, že ten nebude moci věc rozhodovat, určují smluvní strany druhým náhradním a jediným rozhodcem Mgr. Michala Navrátila, oba zapsaní v seznamu rozhodců vedeném Ministerstvem spravedlnosti ČR. Po zahájení rozhodčího řízení JUDr. Petr Jansa dne 30.10.2015 vyzval žalovaného k vyjádření a současně mu sdělil, že v posledních 3 letech rozhodoval a nyní je rozhodcem ve sporech, kde účastníkem řízení je žalobce.

Z uvedeného vyplývá, že mezi účastníky byla uzavřena rozhodčí smlouva ve smyslu § 7 zákona o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů. Účastníky rozhodčí smlouvy a řízení byl vybrán jediný rozhodce, který je zapsaný v seznamu rozhodců vedeném Ministerstvem spravedlnosti ČR. Ten po zahájení rozhodčího řízení mimo jiné splnil povinnost danou mu § 8 odst. 3 zákona o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů, když povinného informoval o tom, že v posledních třech letech rozhodoval a i nyní je rozhodcem ve sporech, kde účastníkem řízení je žalobce, resp. oprávněná, poučil jej o tom, že může uplatnit pochybnost o jeho nepodjatosti, což povinný neučinil. Na výzvu rozhodce reagoval svým vyjádření ze dne 8.11.2015, kde podjatost jmenovaného rozhodce nenamítl a vyjádřil se pouze ve věci samé. V této situaci odvolací soud zamítl návrh povinného na výsledk rozhodce JUDr. Jansy, který se měl vyjádřit k otázce míry svojí ekonomické závislosti na oprávněné a tedy jak povinný dovozoval jeho vyloučení z rozhodování sporu mezi účastníky pro svůj poměr k oprávněné. Tento výsledek považuje odvolací soud za nadbytečný, když jmenovaný rozhodce splnil svoji povinnost danou mu § 8 odst. 3 zákona o rozhodčím řízení a výkonu

rozhodčích nálezů a povinný jeho podjatost v rozhodčím řízení pro poměr k oprávněné nenamítl.

Účastníky uzavřená rozhodčí smlouva určila jmenovitě rozhodce, který jejich spor z uzavřené smlouvy o úvěru rozhodne a jeho náhradníky pro situace, kdy právo věc rozhodnout z prvního rozhodce přejde na druhého, resp. třetího. Rozhodci byli určeni konkrétním uvedením jmen, jejich výčet je stálý a po celou dobu vztahu účastníků neměnný. Jde tedy o transparentní způsob určení rozhodce ve smyslu § 7 odst. 1 zákona o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů a účastníky uzavřená rozhodčí smlouva tak platně založila pravomoc rozhodce k vedení rozhodčího řízení, jak vyplývá z usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 5.1.2017 sp.zn. 20 Cdo 3913/2016, jehož závěry navazují na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 1.9.2016 sp.zn. 20 Cdo 2927/2016 a rozhodnutí ze dne 18.3.2010 sp.zn. 33 Cdo 1616/2014.

Ohledně námitek povinného, které směřují proti samotné smlouvě o úvěru a jejímu nesprávnému posouzení v řízení před rozhodcem je třeba uvést, že v rámci exekuce je posuzováno, zda oprávněný předložil formálně a materiálně vykonatelný exekuční titul. To se v dané věci stalo a exekuční soud příp. soudní exekutor nejsou oprávněni posuzovat, zda povinnost uložená povinnému takovýmto exekučním titulem mu byla uložena po právu, neboť účelem exekučního řízení je výkon vydaného rozhodnutí a nikoliv jeho přezkum. Exekuční soud není oprávněn přezkoumávat věcnou stránku exekučního titulu, obsahem jeho výroku je vázán a je povinen z něj vycházet. V tomto směru okresní soud svůj závěr řádně odůvodnil a podpořil relevantní judikaturou. Jestliže povinný namítá, že uzavření rozhodčí smlouvy je zakázaným ujednáním ve smyslu § 1813 o.z., kterým dochází k vyloučení práva spotřebitele podat žalobu k soudu a způsobuje absolutní neplatnost rozhodčí doložky, je třeba uvést, že mezi účastníky byla uzavřena rozhodčí smlouva v souladu se zákonem o rozhodčím řízení. Pokud uvedený zákon rozhodování majetkových sporů nezávislými a nestrannými rozhodci předpokládá i ve vztazích ze spotřebitelských smluv, pak nemůže jít o zakázané ujednání, jak povinný dovozuje. Jak již bylo uvedeno výběr rozhodce a uzavření rozhodčí smlouvy bylo učiněno v souladu s uvedeným zákonem.

Za tohoto stavu odvolací soud napadené usnesení okresního soudu postupem dle § 219 o.s.ř. jako věcně správné potvrdil.

O nákladech odvolacího řízení nebylo rozhodováno, když o nich bude rozhodnuto v dalším průběhu prováděné exekuce v režimu ustanovení § 88 exekučního řádu.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR, a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení z důvodů vyplývajících z ustanovení § 237 o.s.ř.
Dovolání se podává u Okresního soudu ve Strakonících.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 8. září 2017

JUDr. Tomáš S t r o u h a v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Zdeňka Boušková

Vypravila: Lenka Holá

